

מאַקס קאָהן / פאַרזי

לאָרעאַט פֿון "פֿרייז מאַקס צוקיערמאַן" 2006.
פּסיכאָנאַליסט און מחבר פֿון אַ צאָל ביכער צו.וו.:

• *Freud et le yiddish : le préanalytique*
(Bourgeois, 1982),

• *L'inconscient du yiddish*, en collaboration
avec Jean Baumgarten. Collaboration
technique d'Anne Akoun, Paris, Anthropos
Economica, 2003.

• *Yiddishkeit et psychanalyse. Le transfert à
une langue.*

Sous la direction de Max Kohn, Paris, MJW
Édition, 2007.

• *Traces de Psychanalyse.* (Lambert-Lucas,
Limoges, 2007)

פֿאַרשן ייִדיש אין אָניווערסיטעט!

צי ס'איז מעגלעך צו פֿאַרשן וועגן ייִדיש און פּסיכאָנאַליז אין היגן אָניווערסיטעט? דאָס איז אַ זייער אַ זייער שווערע שאלה. איך ווייס נישט צי איך וועל קענען ענטפֿערן. אוודאי דאָרף מען קודם-כל זאָגן, אַז קיינער האָט מיר, אין אמתן געזאָגט, נישט געשטערט צו פֿאַרשן וועגן ייִדיש אָבער איך דאָרף אויך דערקלערן אַז מען האָט מיר זיכער נישט געשטיצט. פֿאַרוואָס? דאָס איז נישט בלויז אַ פּערזענלעכע פּראָגע; עס האַנדלט זיך וועגן מענטשלעכע ענינים און עס איז די זעלבע זאָך אומעטום, אָבער די צרה מיט ייִדיש איז אַ סך ערנסטער. ס'זענען מענטשן וואָס ווייסן אַפֿילו נישט וואָס דאָס איז, ספּעציעל אונדזערע באַרימטע פּסיכאָנאַליסטן. טאָמער מען מיינט, אַז מען איז אַ פּסיכאָנאַליסט, איז עס פּאַסקוֹדנע; אַז מען גייט אַרויס פֿון דעם קאַבינעט (פֿון אַ פּסיכאָנאַליסט) איז מען אַ מענטש ווי אַלע אַנדערע : נישט מער און נישט ווייניקער.

אַן אַנדערע זאָך געהערט צו ייִדיש. ייִדיש איז אַ מאָדנע שפּראַך פֿאַר גייסטיקע מענטשן און ווען זיגמונד פֿרויד רעדט דייטש, ווער קען פֿאַרשטיין אַז ער האָט געהערט די ייִדישע שפּראַך? ער האָט געהערט ווי אַ מענטש רעדט אין אַ שפּראַך און ווי ער איז אויך שטים אין אַ שפּראַך, און דאָס איז די גאַנצע מעשה. איך וויל דאָ באַגריסן די "ייִדישע העפטן", קלאָד האַמפּעל און דעם "צערקל בערנאַר לאַזאַר" וואָס האָבן מיר תּמיד געשטיצט. אַ לאַנג לעבן אונדזערע טייערע ייִדישע שפּראַך!

איזיי שערף

"פינף פינגער און אַ ביסל שרעק"
ישראל. אַקטאָבער 1991.